

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, B17 - zeventiende kamer, 4 mei 2016

Notienummer parket
BG55.F1.9229-11-DF

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij bij akte d.d. 17.09.2013 voor de onderzoeksrechter P: Gevaert te Brugge en bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 02.03.2016:

1. Het federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd en mensenhandel, voorheen het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1993, en zoals opgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 02.03.2016, gericht tegen de beklaagden;

vertegenwoordigd door meester L.A., advocaat te (...);

bij wie zich voegde als burgerlijke partij op de zitting van de raadkamer d.d. 10.09.2014 en bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 02.03.2016:

2. D.T.A., wonende te (...), woonplaats kiezende te (...);

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 02.03.2016, gericht tegen de beklaagden;

vertegenwoordigd door meesters B., advocaat te (...) loco meester R.L., advocaat te (...);

tegen

1. R.A., geboren te (...) (Pakistan) op (...), handelaar, wonende te (...); bijgestaan door meester P.D., advocaat te (...);

2. S.R., geboren te (...) (Pakistan) op (...), zonder beroep, wonende (...);

op heden niet verschijnende noch iemand voor haar;

3. De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid R., met maatschappelijke zetel te (...), met ondernemingsnummer (...), met uitbating te (...), gefailleerd op datum van 14.05.2014, met curator meester S., advocaat te (...), aangesteld als curator bij vonnis van de rechtbank van Koophandel te (...) op 14.05.2014;

vertegenwoordigd door meester P. E., advocaat te (...) meester B.M., advocaat te (...);

De eerste de tweede en de derde verdacht van:

DE EERSTE DE TWEEDE EN DE DERDE:

A..

Bij inbreuk op de artikelen 43 quinquies §1, 3° en 433 septies 2' van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernagenoemde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1996)

DE EERSTE DE TWEEDE EN DE DERDE:

B.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quiquies §1, 3° en 433 septies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernagenoemde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de centrale over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, namelijk:

Te Brugge en bil samenhang in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (u07 januari 1966)

DE EERSTE DE TWEEDE EN DE DERDE:

C.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quinquies §1, 3° en 433 septies 7° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernagenoemde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van

hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming door de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°7 januari 1966) **DE EERSTE DE TWEEDE EN DE DERDE:**

D.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis- en 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffen de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn -precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam op een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

DE EERSTE D TWEEDE EN DE DERDE

E.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig gemaakt te hebben aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in

strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam op een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

BIJ SAMENHANG

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE:

F.

Bij inbreuk op artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, aangestelde, of lasthebber arbeid te hebben doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of vestiging in België namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1996) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,

DE EERSTE TWEEDE EN DE DERDE:

G.

Bij inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 06 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hiervoor vermelde KB van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1996) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 10.12.2014.

Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste beklaagde in zijn antwoorden en verdediging bijgestaan door zijn raadsman,

Gehoord de tweede beklaagde in zijn antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door zijn raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting,

Op strafgebied:

VOORAF: VERBETERING DAGVAARDING

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd als volgt

"1. **R.A.**, geboren te (...) (Pakistan) op (...), handelaar, wonende te (...);

2. De besloten vennootschap, met beperkte aansprakelijkheid R., met maatschappelijke zetel te (...), met ondernemingsnummer (...), met uitbating te (...), gefailleerd op datum van 14.05.2014, met curator meester S.A., advocaat te (...), aangesteld als curator bij vonnis van de rechtbank van Koophandel te (...) op (...);

De eerste en de tweede verdacht van:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

A.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quinquies §1, 3° en 433 septies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernageneemde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk _gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966)

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

B.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quinquies §1, 3* en 433 septies 6 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiemagenoemde persoon aan

het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd *I met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, namelijk:
Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966)

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

C.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde tel gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam op een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

D.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater C van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig gemaakt te hebben aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in

strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam op een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

BIJ SAMENHANG

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

E.

Bij inbreuk op artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, aangestelde, of lasthebber arbeid te hebben doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of vestiging in België, namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°7 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00,1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

F.

Bij inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 06 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hiervoor vermelde KB van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011.

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 05 november 2011,"

VOORAF: HEROMSCHRIJVING E EN F

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding onder tenlastelegging E en F dient te worden heromschreven ais volgt:

"Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,"

dient te zijn:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011, met uitsluiting van 22 januari 2011:

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1996) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,"

I. STRAFRECHTELIJK

1.1 Enkele feiten

Eerste beklagde baatte als zaakvoerder van tweede beklagde, de inmiddels failliete BVBA R., een restaurant met commerciële benaming 'S.' uit op het (...) te (...) en aldaar ging op 6 november 2011 een controlebezoek door van de sociale inspectie, vergezeld door arbeidsinspectie en de federale gerechtelijke politie Brugge.

Toen men even voor 12.30 u. langs de zaak reed om wat verderop de wagen te parkeren kon worden vastgesteld hoe een jongeman met getaande huidskleur, donkere haren en een grijze sweater met kap, een viertal klanten de zaak binnenliet en hen begroette.

Om 12.30 u. ging men de zaak binnen en achter de toog stonden twee jongemannen. jongeman die de klanten had binnengelaten was achter de bar een glas aan het nemen, een andere jongeman was bezig met vaatwerk. Beiden kwamen de inspecteurs tegemoet vanachter de toog en begroetten hen.

Eerste beklagde en zijn echtgenote werden aangetroffen in een tweede stuk van de zaal en de keuken werd gecontroleerd, alwaar een al oudere man met getaande huidskleur en koksleren werd aangetroffen, ii het bezit van een geldig attest van immatriculatie A en arbeidskaart C.

De persoon die de klanten had binnengelaten werd geïdentificeerd aan de hand van zijn Nederlandse identiteitskaart als N.A.Z., met Afghaanse nationaliteit, Hij ontkende in het restaurant te werken en beschikte niet over een arbeidskaart voor België.

De andere jongeman werd geïdentificeerd aan de hand van zijn arbeidskaart c, slechts geldig tot 14 februari 2011, als A.D.T, van Tibetaanse origine. Hij was hij een eerdere controle op 22 januari 2011 ook al aangetroffen in de uitbating.

Betrokkene kon geen ander verblijfsdocument voorleggen en werd gevraagd zich te begeven naar de burelen van de federale gerechtelijke politie te Brugge voor verder onderzoek naar zijn identiteit

De hulpkok werd geïdentificeerd ais N.T., hij was correct binnen zijn deeltijds uurrooster aan het werk.

Na de controle werd A.D.T verhoord in de burelen van de federale gerechtelijke politie te Brugge. Hij verklaarde boven het restaurant te wonen in een kamer met een matras. Als eten kreeg hij de overschotten van de klanten die op de schalen waren blijven liggen. Hij verbleef reeds sedert maart 2010 in de uitbating en werkte er sedertdien. Hij opende het restaurant voor de mensen die er werkten, sloot 's avonds af, bediende af en toe de klanten en ontving geen geld meer van eerste beklagde (de laatste keer dat hij geld had ontvangen dateerde van na de vorige controle d.d. 22 januari 2011).

Dienst Vreemdelingenzaken besliste om A.D.T te bevelen het grondgebied te verlaten en de federale gerechtelijke politie stelde proces-verbaal op inzake economische uitbuiting van betrokkene. De sociale inspectie stelde proces-verbaal op voor de illegale tewerkstelling van A.D.T en N.A.Z. en het niet tijdig melden aan D. van hun beider indienstreding.

Het openbaar ministerie kende A.D.T. het statuut 'slachtoffer van mensenhandel' toe, wat aanleiding was voor begeleiding van betrokkene in één van de erkende opvangcentra.

Op 7 november 2011 vorderde het openbaar ministerie lastens eerste beklagde, diens echtgenote, tweede beklagde en onbekenden een gerechtelijk onderzoek wegens mensenhandel met. verzwarende omstandigheden en op basis van het resultaat ervan werden huidige beklagden uiteindelijk verwezen naar deze correctionele rechtbank.

1.2 Beoordeling

1.2.1 Artikel 6.1 van het EVRM stek dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering éénieder recht heeft op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn en een gelijkaardige bepaling is terug te vinden in artikel 143 van het IVBPR.

Deze redelijke termijn begint op het ogenblik waarop iemand het voorwerp uitmaakt van een vervolging en dit is het geval zodra de betrokkene beschuldigd is en op de hoogte gebracht is van deze beschuldiging. Onder het begrip beschuldiging is volgens het Europees Hof in beginsel te verstaan de officiële kennisgeving, uitgaande van de bevoegde overheid, van het verwijt dat de betrokkene een strafrechtelijke inbreuk heeft begaan doch de inbeschuldigingstelling kan evenwel ook blijken uit andere maatregelen dan de officiële kennisgeving, voor zever deze maatregelen een verdenking impliceren en een belangrijke weerslag hebben op de toestand van de verdachte. Zo begint de redelijke termijn in Strafzaken te lopen wanneer een persoon hetzij formeel door de onderzoeksrechter in verdenking wordt gesteld, hetzij door een beroepshalve bij het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek betrokken persoon als verdachte wordt ondervraagd of tegen zijn persoon, zijn huis of zijn goederen een bij de wet bepaalde dwangmaatregel wordt genomen, die inhoudt dat tegen hem verdenking is gerezen.

Het eindpunt van de in aanmerking te nemen periode ligt op het tijdstip waarop door de rechter aan de onzekerheid omtrent de rechtspositie van de verdachte een einde is gemaakt. Het ligt niet op het moment waarop de behandeling ter zitting een aanvang neemt, maar is het

tijdstip waarop de veroordeling, de vrijspraak of het ontslag van rechtsvervolging in fier strafgeding wordt uitgesproken, bij de beslissing ten gronde.

Of de redelijke termijn al dan niet 15 overschreden moet niet in abstracto worden beoordeeld, maar wel in het licht van de concrete omstandigheden van elke zaak. Om uit te maken of de redelijke termijn al dan niet is overschreden gelden onder meer de complexiteit van de zaak, de houding van de beklaagde en de houding van de gerechtelijke overheid.

De controle die aanleiding gaf tot de voorlopige hechtenis dateert dan wel al van 6 november 2011, doch sindsdien zijn er naar het oordeel van de rechtbank geen langere periodes te vinden tijdens dewelke het onderzoek stil lag. Er waren -de gebruikelijke verhoren, het nazicht van de bij de huiszoeking in beslag genomen stukken, er gebeurde financieel onderzoek en op 12 januari 2012 voegde het openbaar ministerie een dossier toe aan de strafinformatie, met diensgevolge uitbreiding van de saisine van de onderzoeksrechter in dit verband. Er was de kwestie van de begrafenis van de vader van beklaagde, het voegen van de loonbrieven, de gegevens van de FOD Financiën en het herverhoor van eerste beklaagde op 19 maart 2012, eerste beklaagde bezorgde zelf een lijst met mogelijke getuigen die dienden verhoord en er was het verhoor van de boekhouder. Werknemers werden geïdentificeerd, de aangereikte getuigen werden geïdentificeerd en verhoord en het vermogensvoordeel werd becijferd in het proces-verbaal 4084/12 d.d. 23 april 2013. Het dossier werd meegedeeld voor eindvordering op 13 mei en na redactie van de eindvordering in juni 2013 werd het dossier na het gerechtelijk verlot, waarbij ingevolge een conclusie van eerste beklaagde zelf door de raadkamer werd geoordeeld dat de zaak niet in staat was. Bijkomende verhoren volgden, alweer op initiatief van eerste beklaagde en er volgde een nieuwe fixatie voor de raadkamer die dit keer wel verwees naar deze correctionele rechtbank, alwaar conclusietermijnen werden vastgelegd. Ook bij de laatste procedure voor de raadkamer voerde eerste beklaagde een procedure in toepassing van artikel 61quinquies, hij tekende op 22 december 2014 hoger beroep aan tegen beschikking d.d. 10 december 2014, dat op 2 juni 2015 onontvankelijk werd bevonden door de kamer van inbeschuldigingstelling.

De rechtbank is nadrukkelijk van oordeel dat aldus in casu, in het bijzonder gelet op de eigen proceshouding van eerste beklaagde en pas ondergeschikt gelet de omvang en de aard van de zaak, hoegenaamd niet kan worden besloten dat de redelijke termijn ook maar in het minst is overschreden.

Hoewel verder niet volledig kan worden uitgesloten dat de door de beklaagden in besluiten gevraagde aanvullende onderzoeksmaatregelen nuttige ondersteunende informatie zouden kunnen opleveren, zijn zij naar het oordeel van de rechtbank noodzakelijk noch na al die tijd nog wenselijk teneinde te oordelen over zowel de regelmatigheid van het tegen beklaagden gevoerde onderzoek als over de ten laste gelegde feiten zelf en komt het niet nodig noch opportuun voor deze onderzoeksmaatregelen alsnog te bevelen.

1.2.2 Beklaagden betwistten ter terechtzitting d.d. 6 april 2016 ook ten gronde alle hen ten leste gelegde feiten zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat beklaagden deze hen ten leste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan

zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Kernvraag om uit te maken of er sprake was van mensenhandel is of A.D.T door beklaagden al dan niet werd tewerk gesteld in omstandigheden die strijdig voorkomen met de menselijke waardigheid en naar het oordeel van de rechtbank dient deze vraag uitgesproken bevestigend te worden beantwoord.

De notie menselijke waardigheid duidt op een kwalitatief niveau van leven dat door het respect van anderen zou moeten worden beschermd en impliceert een menselijk bestaan waarin basisvoorzieningen verzekerd zijn. Het tewerkstellen van werknemers op een wijze waarbij ze economisch worden uitgebuit staat hiermee evidentair op gespannen voet.

Op basis van de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie blijkt overduidelijk dat beklaagden A.D.T. bleven tewerkstellen nadat zijn verblijfrechten in het Rijk hadden opgehouden te bestaan, zulks in erbarmelijke omstandigheden. A.D.T had o.w.v. zijn preciaire verblijfsrechtelijk-administratieve situatie de facto ook geen andere daadwerkelijke keuze dan zich de eenzijdig opgedrongen penibele arbeidsomstandigheden te laten welgevalen. A.D.T ontving geen enkel vergoeding, werd gehuisvest in erbarmelijke omstandigheden, bouwde geen enkel recht op in de sociale zekerheid, er was geen arbeidsongevallenverzekering en hij "mocht" zich voeden met de etensresten die de klanten van het restaurant achterlieten.

Dat er van enige `dwang` geen sprake zou zijn geweest valt te betwisten (cf. supra), doch hoe dan ook geldt dat dwang geen constitutief element van het in de dagvaarding weerhouden basismisdrijf uitmaakt, doch wel een verzwarende omstandigheid, waarvoor beklaagden niet worden vervolgd, zodat elk verweer ter zake relevantie mist.

Het weze in het licht van het aangevoerde verweer duidelijk herhaald dat de toestemming van voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van het slachtoffer van nul en generlei waarde is zodat als irrelevant moet worden beschouwd de verklaring van A.D.T. in zijn initiële verhoor dat hij zich geen slachtoffer van mensenhandel voelde.

Het statuut `slachtoffer van mensenhandel` werd betrokkene bezorgd door het openbaar ministerie, zodat meteen vaststaat dat A.D.T. te nimmer belastende verklaringen aflegde teneinde dit statuut te bekomen. Het is dan ook totaal naast de kwestie dat eerste beklagde aandringt op het inkijken van het vreemdelingendossier van A.D.T., zo dient geoordeeld, de gratuite, beschuldigende opmerkingen in dit verband aan het adres van A.D.T. worden voor rekening van eerste beklagde gelaten en één en ander heeft hoegenaamd geen uitstaans met de 1/001- het zich burgerlijke partij stellen vereiste hoedanigheid en belang.

Ook de mensensmokkel in de zin van het faciliteren van het illegaal verblijf met de in de dagvaarding weerhouden verzwarende omstandigheden komt de rechtbank genoegzaam naar eis van recht bewezen voor en het wietoogmerk is evident, A.D.T. werkte al die kosteloos voor beklaagden, die met de winsten van het restaurant aan de haal gingen, op de kap van A.D.T.

Ook de sociaalrechtelijke inbreuken, geënt op bovenstaande vaststellingen, komen genoegzaam naar eis van recht bewezen voor, evenwel met dien verstande dat eerste beklagde niet een tweede keer kan worden veroordeeld voor de tewerkstelling op 22 januari 2011, deze feiten immers reeds aanleiding uitgemaakt hebbend voor een definitief geworden veroordeling d.d. 2 april 2012 — cf. supra, heromschrijving van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen E en F in tijd en ruimte.

1.2.3 De bewezen verklaarde feiten zijn wel degelijk zowel de natuurlijke persoon — eerste beklagde — als de rechtspersoon toerekenbaar en het is ten onrechte dat eerste beklagde betoogt dat niet hij maar wel de vennootschap de zwaarste fout beging, zodat eerste beklagde zou dienen te worden vrijgesproken in toepassing van artikel 5,2^{de} lid van het Strafwetboek dat stelt dat, wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan kan worden veroordeeld.

Hierbij gaat eerste beklagde immers voorbij aan de tweede zin van datzelfde 2de lid van artikel 5 van het Strafwetboek dat stelt dat, indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld. Artikel 5 van het Strafwetboek voert dus slechts een strafuitsluitingsgrond in voor een door zowel de natuurlijke persoon als een rechtspersoon gepleegd misdrijf voor wie van hen beiden de minst zware fout heeft begaan, voor zover het misdrijf door de natuurlijke persoon uit onachtzaamheid is gepleegd.

Eerste beklagde handelde blijkens de strafinformatie bewust en buiten elke dwang en dus wetens en willens in strijd met de in de tenlastelegging weerhouden strafbepalingen, zodat niets verhindert dat hij samen met de rechtspersoon strafrechtelijk wordt veroordeeld, de misdrijven duidelijk kaderend binnen het maatschappelijk doel van de vennootschap, namelijk de uitbating van het restaurant.

1.2.4 Op de namens beklagden aangereikte middelen is geantwoord in de mate zij dienend voorkomen en er dient geoordeeld dat alle overige opwerpingen van beklagden conclusies niet van aard zijn om de hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

1.3 Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van de beklagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. telkens slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem/haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen. De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de

bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn/haar gezinstoestand zijn/haar arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een doorleefd misprijzen voor de menselijke waardigheid en een oneerlijke ingesteldheid. Beklaagden maakten schaamteloos misbruik van de administratief- verblijfrechtelijk uitzichtloze situatie van een illegaal in het land verblijvende vreemdeling, die de facto geen andere daadwerkelijke keus had dan zich de eenzijdig opgedrongen penibele arbeidsomstandigheden ten brode dan maar te laten wegevalen.

Het strafregister van eerste beklaagde (°31 december 1964), die voorlopige hechtenis onderging van 8 november 2011 tot hij mits betaling van een borgsom op 17 november werd in vrijheid gesteld, is uitgesproken ongunstig en vermeldt benevens meer dan twintig veroordelingen inzake verkeer niet en minder dan vier correctionele veroordelingen inzake onder meer de illegale tewerkstelling van vreemdelingen, zonder dat hieruit kennelijk ook maar de minste lessen worden getrokken.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 6 april 2016 eerste beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 1,500,00 euro, zulks over de ganse lijn effectief.

Het komt de rechtbank voor dat hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete passend en noodzakelijk zijn teneinde eerste beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van (verdere) recidive te weerhouden.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 zodat de uit te spreken geldboete rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op vijfenveertig bij toepassing van artikel 36 van de wet van 7 februari 2003.

Tot viermaal toe werd eerste beklaagde de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging verleend en met het openbaar ministerie is de rechtbank van oordeel dat dergelijke gunsten, mede in acht genomen de aard en ernst van de bewezen verklaarde feiten, niet langer aan de orde kunnen zijn.

Eerste beklaagde wordt tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31,1°Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Teruggave van de borgsom komt voorbarig voor nu zij tevens strekt de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis te verzekeren.

Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring lastens het vermogen van eerste beklaagde van een wederrechtelijke genoten voordeel van 18.108,51 euro, bedrag dat volgens berekening van de inspectiediensten overeenstemt met het loonvoordeel door eerste beklaagde genoten op basis van de uitbuiting van A.D.T. en deze vordering komt de rechtbank correct begroot voor, zodat zij over de ganse lijn wordt ingewilligd, met dien verstande dat de

verbeurdverkleerde gelden worden toegewezen aan burgerlijke partij A.D.T., toepassing gemaakt van artikel 43bis, 3°Sw.

Tweede beklagde beschikt nog over een blanco strafverleden en ging inmiddels failliet. Hierna bepaalde geldboete, deels bekleed met de gunst van bet uitstel van tenuitvoerlegging, komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde tweede beklagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 zodat de uit te spreken geldboete rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op vijfenveertig bij toepassing van artikel 36 van de wet van 7 februari 2003.

Het openbaar ministerie vordert verbeurdverklaring lastens het vermogen van eerste beklagde van een wederrechtelijke genoten voordeel van 12.751,51 euro, bedrag dat volgens berekening van de inspectiediensten overeenstemt met de ontdoken RSZ-bijdragen door tweede beklagde genoten op basis van de uitbuiting van A.D.T. en deze vordering komt de rechtbank correct begroot voor, zodat zij over de ganse lijn wordt ingewilligd, met dien verstande dat de verbeurdverkleerde gelden t.b.v. 1.000,00 euro worden toegewezen aan burgerlijke partij A.D.T., en ten belope van 1.250,00 euro aan burgerlijke partij het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, telkens toepassing gemaakt van artikel 43bis, 3°Sw.

II. BURGERRECHTELIJK

2.1 De burgerlijke partij A.D.T. vordert het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring lastens eerste beklagde ten belope van 18.108,51 euro integraal toe te wijzen aan haar, alsmede beide beklagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een morele schadevergoeding van 3.700,00 euro, met zeggen voor recht dat voor wat tweede beklagde betreft, dit bedrag dient te worden benomen van de lastens haar uitgesproken verbeurdverklaring, zulks meer intresten en kosten, waaronder rechtsplegingsvergoeding van 2.200,00 euro en 715,00 euro.

Deze vordering is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor. Beklaagden zijn als enigen aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en zijn ertoe gehouden deze schade te vergoeden.

Het niet betaalde loon werd door de inspectiediensten correct becijferd en werd lastens het vermogen van eerste beklagde verbeurd verklaard, mits toewijzing aan deze burgerlijke partij. De morele schade is zeker en vaststaand doch leent zich uit haar aard zelf niet tot een mathematisch juiste becijfering, zodat zich een begroting ex aequo et bono opdringt. Deze vordering wordt herleid tot 1.000,00 euro, vergoedende intresten inbegrepen. T.b.v. dit bedrag wordt de verbeurdverklaring lastens het vermogen van tweede beklagde toegewezen aan deze burgerlijke partij.

Gerechtelijke intresten werden toegekend vanaf datum vonnis zoals gevorderd en ook de gevorderde rechtsplegingsvergoedingen werden toegekend zoals gevorderd, terwijl niet valt in te zien hoe deze burgerlijke partij aan beklagden deze of gene rechtsplegingsvergoeding zou kunnen verschuldigd zijn, beklagden in het ongelijk gesteld zijnde en de zaak hoe dan ook aanhangig gemaakt zijnde ingevolge verwijzing door de Raadkamer.

2.2 De burgerlijke partij het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL vordert beklagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 1.250,00 euro meer vergoedende intresten vanaf 1 april 2011 (gemiddelde datum) met zeggen voor recht dat de verbeurd verklaarde gelden zullen worden toegewezen aan deze burgerlijke partij, zulks meer de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro.

Deze vordering is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

De rechtbank neemt aan dat deze burgerlijke partij ingevolge haar wettelijke opdracht een eigen schade leed ingevolge de in hoofde van beklagden bewezen verklaarde feiten, zodat zij zich in eigen naam burgerlijk partij kan stellen voor deze schade, teneinde deze vergoed te zien.

Beklagden zijn ais enigen aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en zijn ertoe gehouden deze schade te vergoeden.

Een schadevergoeding van 1.250,00 euro, meer vergoedende intresten vanaf 1 april 2011, uit hoofde van materiële en morele schade vermengd, komt passend en billijk voor en kan naar het oordeel van de rechtbank werden toegekend zoals gevorderd, meer een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro.

Het lastens het vermogen van eerste beklagde verbeurd verklaarde vermogensvoordeel betreft het door A.D.T. mislopen loon en dient naar het oordeel van de rechtbank aan hem toe te komen, rekening houdend met het herstelgerichte toepassing van het strafrecht, mede in het licht van de wettelijke opdracht van het C., dat ertoe strekt de belangen van de slachtoffers van mensenhandel te verdedigen.

Om die reden wordt het lastens het vermogen van tweede beklagde verbeurdverklaarde vermogensvoordeel ten belope van 1.250,00 euro toegewezen aan burgerlijke partij het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, telkens toepassing gemaakt van artikel 43bis, 3° Sw.

Een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro wordt tevens toegekend zoals gevorderd.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikelen 2, 40, 42, 43, 65 lid 1, 100, 433 quinquies §1, e en 433 septies 2° en 6° van het

strafwetboek;
artikel 175 §1 en 181 van het Sociaal Strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 35, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;
artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen,

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

1. R.A., geboren te (...) (Pakistan) op (...), handelaar, wonende te (...);
2. De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid R., met maatschappelijke zetel (...), met ondernemingsnummer (...), met uitbating te (...), gefailleerd op datum van 14.05.2014, met curator meester S.A., advocaat te (...), aangesteld als curator bij vonnis van de rechtbank van Koophandel te (...) op (...);

De eerste en de tweede verdacht van:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

A.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quinquies §1^o3 en 433 septies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernagenoemde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk;

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011, met uitsluiting van 22 januari 2011:

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966)

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

B.

Bij inbreuk op de artikelen 433 quinquies §1, 3 en 433 septies 6° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hiernagenoerde persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hem te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, namelijk;
Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011, met uitsluiting van 22 januari 2011:

ten nadele van de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966)

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

C.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam op een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

D.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 77 bis en 77 quater 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, zich schuldig gemaakt te hebben aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, namelijk:

Te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk minstens tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011, met uitsluiting van 22 januari 2011:

de zich noemende A.D.T. (°7 januari 1966), die het Koninkrijk binnenkwam een niet nader te bepalen tijdstip en er minstens op 06 november 2011 heeft verbleven,

BIJ SAMENHANG

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

E.

Bij inbreuk op artikel 175 §1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, aangestelde, of lasthebber arbeid te hebben doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of vestiging in België namelijk;

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

F.

Bij inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, Ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 06 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hiervoor vermelde KB van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat. namelijk:

Te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot en met 06 november 2011:

Te Stugge van Q,1 november 2010 tot 06 november 2011:

de zich noemende A.D.T. (07 januari 1966) en N.A.Z. (a00.00,1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,"

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,"

dient te zijn:

"te Brugge tijdens de periode van 01 november 2010 tot 06 november 2011 met uitsluiting van 22 januari 2011:

de zich noemende A.D.T. (°07 januari 1966) en N.A.Z. (°00.00.1979), minstens te Brugge op 06 november 2011,

1. STRAFRECHTELIJK

In hoofde van de eerste beklaagde - R.A.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, zoals heromschreven en F, zoals heromschreven, bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN EFFECTIEF** en een geldboete van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO (5300,00 EUR) te vermenigvuldigen met (ÉÉN.) (1) WERKNEMER**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

Verklaart de veroordeelde tevens ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVUFTFG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.13. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131queter (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1. van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **DE HELFT** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **TWEEHONDERD TWEEËNDERTIG EURO EN DRIEËNVEERTIG CENT (232,43 EUR)**.

Spreekt overeenkomstig art. art. 43bis 3°Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, ni. van het bedrag ten belope van **ACHTTIENDUIZEND HONDERD EN ACHT EURO EN ÉÉNENVIJFTIG CENT (18.108,51 EUR)**.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **ACHTTIENDUIZEND HONDERD EN ACHT EURO EN ÉÉNENVIJFTIG CENT (18,108,51 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis 3°Sw., de verbeurdverklarde gelden kunnen toegewezen worden aan de burgerlijke partij A.D.T.

in hoofde van de tweede beklagde - BVBA R.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A, B, c., D, E, zoals heromschreven en F, zoals heromschreven, bewezen en veroordeelt de beklagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot een **geldboete van DRIEDUIZEND EURO (3.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd, voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EURO (16.500,00 EUR)**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft DE HELFT van de uitgesproken geldboete van DRIEDUIZEND EURO (3.000,00 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de

invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **DE HELFT** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **TWEEHONDERD TWEEËNDERTIG EURO EN DRIEËNVEERTIG CENT (232,43 EUR)**.

Spreekt overeenkomstig art. art 43bis 3°Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van tweede beklagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld. en op de inkomsten uit belegde voordelen, ni. van het bedrag ten belope van **TWAALFDUIZEND ZEVENHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ÉÉNENVIJFTIG CENT (12.757,51 EUR)**,

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **TWAALFDUIZEND ZEVENHONDERD ZEVENENVIJFTIG EURO EN ÉÉNENVIJFTIG CENT (12.757,51 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis 3°Sw., de verbeurdverklaarde geiden t.b.v. **DUIZEND EURO (1,000,00 EUR)** kan toegewezen worden aan de **burgerlijke partij A.D.T.**

Stelt het overtuigingsstuk **OS/12/0363** ter beschikking van het Openbaar Ministerie om er mee te handelen als naar recht

2. BURGERRECHTELIJK

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk erin de mate zoals hierna bepaald gegrond.

2.1 De burgerlijke partij A.D.T.: spreekt de verbeurdverklaring uit lastens eerste beklagde ten belope van 18.108.51. euro, integraal toe te wijzen aan deze burgerlijke partij alsmede beide beklagden solidair te veroordelen tot betaling aan deze burgerlijke partij van een morele schadevergoeding van 3,700,00 euro, met zeggen voor recht dat voor wat tweede beklagde betreft, dit bedrag dient te worden benomen van de lastens haar uitgesproken verbeurdverklaring. zulks meer intresten en kosten, waaronder rechtsplegingsvergoedingen van 2.200,00 euro en 715,00 euro.

2.2. De burgerlijke partij het **FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE**

VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL: veroordeelt de
beklaagden solidair om te betalen aan deze burgerlijke partij de som van 1.250,00 euro, met
dien verstande dat de lastens tweede beklagde verbeurd verklaarde vermogensvoordelen ten
belope van 1.250,00 euro toegewezen aan burgerlijke partij het FEDERAAL CENTRUM
VOOR DE ANALYSE-VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE
GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE
MENSENHANDEL, zulks meer de vergoedende intresten vanaf 01.04.2011 en de kosten,
waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro,

Daar een effectieve vrijheidsstraf werd uitgesproken heelt de rechtbank de eerste beklagde
ingelicht over de uitvoering van deze vrijheidsstraf en over de mogelijke
strafuitvoeringsmodaliteiten (artikel 195 Sv.).

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen
in het Nederlands behandeld met uitzondering van de eerste beklagde die werd bijgestaan
door een tolk Nederlands-Engels.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op vier mei tweeduizend en zestien door
rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer,
samengesteld uit:

B. SALEMBIER, alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van F. DEMEESTER, substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;

(...)